

MONTSE GRASES

Montse, entre pallassos i xapes d'ampolla

El diumenge 7 de febrer va tenir lloc a Itàlia **una trobada en línia per aprofundir sobre Montse Grases, al costat de la seva biògrafa Mariagrazia Melfi i la seva gran amiga, Pepa Castelló**. La trobada, a què es van connectar 150 persones, va tenir com a marc la iniciativa "Sacre Questioni" (Qüestions Sacres), una sèrie de col·loquis en línia sobre persones i temes de la vida cristiana.

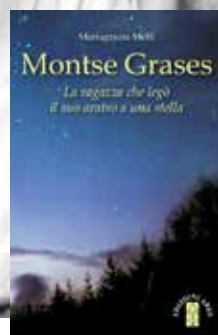
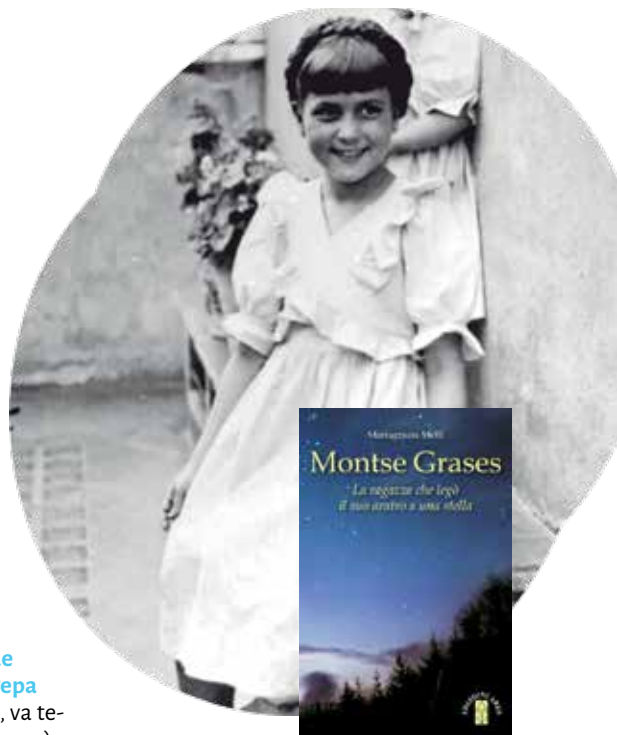
Mariagrazia, autora d'una breu biografia de la Montse, va exposar alguns aspectes que més li havien agradat d'ella, entre d'altres la seva normalitat. Per exemple, en buscar algun indicatiu de santedat en la seva infància, li va cridar l'atenció el que relata la mare de la Montse del dia de la seva Primera Comunió. "Al preguntar «què és el que més t'ha agradat?», la resposta de la Montse va ser l'esperada d'una nena de 7 anys: «Els pallassos»". Després de la missa, els pares de la Montse havien organitzat una celebració amb pallassos, encara que no van tornar a convidar-los en futures ocasions perquè els seus fills no perdessin de vista que l'important d'aquest dia era Jesús.

La seva amiga Pepa va explicar algunes anècdotes de la vida de la Montse, en particular del seu viatge a Roma, mesos abans de morir, per visitar sant Josepmaria, el fundador de l'Opus Dei. Montse havia vist clar que Déu la cridava a ser santa en aquesta institució de l'Església. Pepa recorda l'emoció de sant Josepmaria en trobar-se amb aquesta filla seva, tan alegre malgrat el seu patiment.

Era la primera vegada que la Montse viatjava sola en avió, ja que els seus pares tenien vuit fills i no es podien permetre acompanyar-la. Hi va haver una tempesta terrible quan es preparaven per aterrar. Quan es va trobar amb la Pepa, que vivia a Roma, li va dir, amb la naturalitat d'una adolescent acostumada a resar: "No et pots imaginar el que he patit, he fet molts actes de contrició perquè pensava que em moriria en qualsevol moment".

Una altra anècdota que reflecteix la seva senzillesa va ser quan, abans de tornar a Espanya, li van donar una bossa plena de xapes d'ampolla per al seu germà que en col·leccionava. "Estava feliç", va recordar la Pepa amb afecte.

Les ponents van destacar l'entusiasme adolescent de la Montse, la seva capacitat d'enamorar-se, i com es va enamorar de Déu. I així la **Montse va viure amb naturalitat i passió l'afecte a la seva família, l'amistat, l'estudi, el projecte professional, els reptes grans i petits, cada vegada amb més amor de Déu**. I quan va venir el sofriment físic, inesperat i ràpid, el seu amor va assolir la maduresa, un amor sòlid amb alegria de fons, en definitiva, la santedat.

**Sant Josepmaria
es va emocionar
en trobar-se amb
aquesta filla seva,
tan alegre malgrat
el seu patiment.**

Publicacions

La conferència-zoom sobre la Montse Grases es pot veure a:

Un resum, a:

Venerable **MONTSE GRASES**

Oració

Oh Déu, que concedíreu a la vostra serventa Montse, la gràcia d'una entrega serena i alegre a la vostra Divina Voluntat, viscuda enmig del món amb una senzillesa admirable: feu que jo sàpiga oferir-vos amb amor tota la meva activitat de cada dia, i convertir-la en un servei cristià als altres; digneu-vos gloriificar la vostra serventa i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demaneu). Així sia.

Parenostre, avemaria, glòria.

D'acord amb els decrets del Papa Urbà VIII, declarem que no es pretén prevenir el judici de l'Autoritat eclesiàstica i que la present pregària no té cap finalitat de culte públic.

Un possible desnonament i una oportunitat complerta

La meva germana em va demanar que l'ajudés a resar per trobar una casa, ja que el propietari de l'habitatge on habitaven pensava desnonar-los o demanar-los un augment desmesurat del lloguer. Les condicions requerides -una casa per al matrimoni i set fills entre onze i vint i quatre anys, situada prop de la línia de ferrocarril, ja que els permetria acudir a la majoria d'ells als seus col·legis, i un preu assequible per a dos sous modestos-complicaven una solució satisfactòria. Recolzat en la fe de la meva germana i la dels seus fills, li ho vaig encomanar a la Montse, fixant la ubicació en un carrer determinat, precisament la del centre de l'Obra que la Montse freqüentava, segons m'havia explicat la meva mare. Passades unes setmanes va aparèixer aquesta oportunitat unes illes més avall, al mateix carrer. Al principi ni m'en vaig adonar, perquè la meva germana m'havia parlat d'una zona adequada, però quan vaig veure l'adreça concreta, em vaig sentir moguda a donar-li gràcies a la Montse. **J. S.**

Notícies de la causa

La Congregació per a les Causes dels Sants va promulgar fa 5 anys el Decret sobre l'heroïtat de les virtuts de la Montse i sobre la seva fama de santedat, el 26 d'abril del 2016.

Els qui desitgin comunicar favors poden dirigir-se a: Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei a Espanya, C/ Diego de León 14, 28006 Madrid.

Correu electrònic: ocs.es@opusdei.org

www.montsegrases.org

Aquest Full informatiu es distribueix gratuïtament. Els qui desitgin ajudar, amb les seves almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar donatius per gir postal a l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei, carrer Alcántara 59, 6è D, 28006 MADRID. També es poden enviar per transferència al compte bancari de l'Associació de Cooperadors de l'Opus Dei amb IBAN nombre ES53 2100 1547 7502 0024 4065 i BIC, CAIXESBXXX a CaixaBank, agència urbana del carrer Cartagena, 4, 28028 Madrid, o bé per altres mitjans, indicant com a concepte "Causa de la Montse Grases".

Recuperació sobtada en el dia del naixement de la Montse

Des de fa anys hem (...) rebut diversos favors de la Montserrat però aquest últim és el més impactant. La meva dona va ser diagnosticada de càncer a les vies biliars al gener de 2020. (...) Després de múltiples intervencions quirúrgiques i acabat el seu procés de radioteràpia i quimioteràpia, ens van indicar que el tractament no havia aconseguit el seu objectiu i entraria en tractament exclusivament paliatiu. Va estar 18 dies hospitalitzada. (...) Va arribar a casa molt delicada, i d'acord amb la informació donada va arribar un moment en què vam pensar que estava agonitzant (...). Durant tot aquest procés la meva família i jo l'hem encomanat a la Montserrat i (...) aquesta nit, com acostumo a fer-ho, vaig resar la pregària de l'estampeta i li vaig dir que "passés el que fos voluntat de Déu però que m'ajudés". L'endemà, la meva dona es va despertar visiblement recuperada (...); els mateixos metges estan desconcertats amb la seva evolució positiva. La meva família i jo sabem que els miracles existeixen (...). A més, quan busquem la manera d'escriure aquest testimoni per a la causa dels sants, trobem que el dia que ella es va despertar recuperada, després d'estar pràcticament agonitzant, era el 10 de juliol, natalici de la Montserrat. **D. C.**